

PÖYTYÄN SEURAKUNTA ⁺

- kirkkoherranvaalit -

Iines Irina Kaukinen

on teologian kandidaatti, musiikin maisteri ja musiikkipedagogi, Turun Heidekenillä 49-vuotta sitten syntynyt, 24-vuotiaan Kullervon ja 18-vuotiaan Kyllikin äiti, Tapion vaimo ja Jasu-kissan emäntä.

Vt. kirkkoherran tehtävät ovat opettaneet työn monialaisuutta ja lisänneet ymmärrystä sujuvan yhteistyön tärkeyteen.

Turussa vietettyjen lapsuusvuosien jälkeen tie toi perheemme Pöytyän Riihikoskelle, mistä on ollut hyvä ponnistaa elämässä eteenpäin. Tällä hetkellä asun Säkylässä. Aloitin säännöllisen, eri seurakuntien kanttorin sijaistamisen vuonna 1980. Vuoden 1983-1984 toimin Pöytyän seurakunnan toimituspalkkaisena vs. kanttorina ja vuoden 1987-1988 samassa virassa Auran seurakunnassa. Muina aikoina, ennen vakituiseen virkaan astumista, toimin kanttorin sijaisena lukuisissa seurakunnissa ympäri Varsinais-Suomea. 1993-1994 toimin Köyliön seurakunnan vs. kanttorina, kunnes sain virkamääräyksen Köyliön kanttorin virkaan 1.12.1994. Säkyllän seurakunnan kanttori-urkuriksi minut valittiin vuonna 2001. Vuonna 2002 aloitin kanttorin työ ohessa teologian opinnot Helsingin yliopistossa ja minut vihittiin papiksi syksyllä 2007. Ensimmäisen virkamääräyksen pappina sain Säkyllän seurakunnan vs. kappalaiseksi 1.11.2007 -30.4.2008.

Rinnallakulkijan osa elämän erilaisissa vaiheissa on papin ja koko seurakunnan oikeus ja osa perustehtävää.

Pöytyän seurakunnan vs. seurakuntapastorina aloitin 1.9.2008, ja Pöytyän seurakunnan II kappalaisen virkaan minut valittiin 1.1.2011. Johtavana kasvatuksen kappalaisena olen toiminut kevästä 2012 alkaen virkavapauteeni asti, joka alkoi siirtyessäni nykyiseen tehtävääni Oripään seurakunnan vt. kirkkoherraksi 1.2.2014.

Olen myös toiminut Paavalin musiikkikoulun rehtorina ja tuntiopettajana, Köyliön yläasteen musiikinopettajana sekä pari vuosikymmentä Säkyllän kunnan luottamushenkilönä.

Työ on minulle monella tapaa elämäntapa. Sen lisäksi luen ja kuuntelen monenlaista kirjallisuutta, valmistan runo-iltoja ja konsertteja, musisoin ystävien ja perheen kanssa, matkustelen tai olen hiljaa yksin kotona.

Läheiset ja lepo ovat tärkeää vastapainoa työelämän haasteisiin.

1. Millaisena näet Pöytyän seurakunnan tilanteen kirkkoalueet huomioiden?

Pöytyän seurakunnalla on kolme vahvaa kirkkoaluetta, joilla on omat rikkautensa ja toimintatapansa. Yhdistymiskivuista on selvitty ja suunta on luottavaisesti tulevaan. Perusasiat ovat kunnossa. Työntekijät ovat ammattitaitoisia ja sitoutuneita tehtäviinsä. Seurakunnassa on mukava yhdessä tekemisen meininki. Jotta seurakunta voisi selvitä mahdollisimman hyvin tulevasta rakenteellisista ja muistakin muutoksista, on tärkeää taata työrauha perustöiden toteuttamiseen ja seurakunnan oman identiteetin vahvistamiseen. Uskon ja toivon, että seurakunnan tuleva kirkkoherra voi olla siinä avainasemassa.

Olen saanut seurata Pöytyän seurakunnan elämää vuodesta 1979 lähtien, niin työntekijänä kuin seurakuntalaisena. Sain aloittaa seurakunnassa kanttorin tuuraamisen ohella pyhäkoulunopettajana ja isosena. Suurimman osan pappeuttani olen työskennellyt Pöytyän seurakunnassa. Seurakuntalaiset, eri kirkkoalueet, työtoverit ja koko seutukunta yhteistyötahoineen ovat minulle tuttuja ja toivon osaavani koordinoida ne koko seurakunnan yhteiseksi hyväksi. Uskon tuntevani seurakunnan ja työyhteisön vahvuudet ja kipupisteet. Tiedän, että Pöytyällä tarvitaan sitoutunutta ja tehtävästään innostunutta johtajaa.

2. Mikä on visiosi seurakunnan kehittämisestä ja jäsenyyden vahvistamisesta?

Seurakunnan tulee elää vahvasti seurakuntalaisten arjessa mukana. Jatkuvan muutoksen maailmassa se luo omat haasteensa. Seurakunnan jäsenet ovat sen voimavara ja toiminnan perusta. Rohkaisu on avainsana. Rohkaisu siihen, että jokainen voi omalla paikallaan, omilla lahjoillaan ja toimillaan rakentaa taivasten valtakuntaa maan päälle. Seurakunnan jäsenyys kun voi olla vaikkapa sitä, että laitamme kätemme ristiin, huokaamme rukouksemme ja suostumme Jumalan johdatukseen. Se on yhteyttä Jumalaan ja toinen toiseemme ja syntyy siellä, missä toinen rohkaisee toista, rukoilee toisen kanssa, jakaa toisen ilon tai surun, pysähtyy kuulemaan, koskettaa, katsoo silmiin ja rakastaa.

3. Kirkon merkitys tulevaisuuden yhteiskunnassa?

Kotiseurakuntani, Säkyllän, strategiassa sanotaan hienosti näin: Seurakunta auttaa elämään, kasvamaan ja kuolemaan kristittyinä ja kutsuu ihmisiä Jumalan luo sanan, sakramenttien ja kristillisen palvelun avulla. Pöytyän seurakunta on osa Kristuksen kirkkoa, ja uskon vakaasti sen olevan edelleen näkyvä, kuuluva ja läsnä oleva osa seurakuntalaisten elämää. Myös kaikki ympäröivät yhteistyötahot ovat merkittäviä. Kuntasektori ja kolmannen sektorin toimijat ovat avainasemassa, kuin myös yhteistyö eri kristillisten järjestöjen, herätysliikkeiden ja kirkkokuntien kanssa. Lisäksi vähintään avoin ja rakentava keskusteluyhteys muiden uskonnollisten yhdyskuntien ja toimijoiden kanssa tekee kirkon toimintaympäristöstä vieraanvaraisen ja muutosvalmiin.

Tulevaisuudessakin seurakunnan ja kirkon vahvuus on rajoja ylittävää ja jäsenensä työhön mukaan ottavaa yhteistyötä, huolimatta rakenteista, toimitiloista tai työntekijäresursseista. Kirkollamme on totisesti kokemusta monenlaisista toimintaympäristöistä. Ja jos ei muu auta, niin toimitaan vaikka ”maan alla” - Kristuksen kirkko ei häviä maan päältä.